

at den skulde komme de andre Banker til Hjælp, vil man fortryde, at man ikke, idet man vedtog en ny Banklov i 1915, udtrykkeligt sagde: Ja, nu skal I faa en Banklov i Overensstemmelse med eders Villie; men det skal være saaledes, at hver Bank skal selv forstaa, at den har en Pligt til at sørge for sin egen Likviditet og ikke uden videre kan stole paa Nationalbanken. Det ærede Medlem fra Verringe (Jensen-Sønderup) sagde meget rigtigt, at man uden videre havde accepteret baade den ene og den anden Bestemmelse til Betyggelse af Sparekassernes Sikkerhed, ja, man har i det hele taget paa udmærket Maade Øje for alt, hvad der kan betrygge Pengeinstitutternes Sikkerhed, det nægter jeg ikke, men den anden store Fordring — og det er netop en speciel Bankfordring — er at sørge for Likviditeten, og den har man altsaa paa en sørgelig Maade, synes det mig, hvis man følger Ministeren, ingen Sans for. Jeg vil i alt Fald gøre mit til nu at stille Lovgivningsmagten overfor Valget i saa Henseende.

Den højtærede Minister talte om, at jeg blev fornærmet, naar man ikke gik ind paa mine Ændringsforslag, og det var altsaa ud fra et lignende Synspunkt, at han var gaaet med til Ændringsforslag Nr. 2, som han finder højest irrationelt; ellers vilde han fornærme forskellige, jeg antager Socialdemokrater — jeg ved ikke, hvem det er, der vilde føle sig fornærmet. Men jeg vil sige, at dette rent personlige Synspunkt har jeg aldrig forlangt eller ventet, at man skulde anlægge overfor den rent saglige Kritik, de rent saglige Betragtninger, de rent saglige Forslag, som jeg stiller ved en Lejlighed som denne. Jeg minder om den bekendte Ordveksling mellem Agathon og Sokrates, hvor Agathon siger til Sokrates: Ja, hvis du sætter Pris paa det, kan jeg godt indrømme dette eller hint, hvortil Sokrates svarer: Du skal saamænd ikke indrømme noget for min Skyld, Sokrates er let at gendrive, men Sandheden lader sig ikke saa let gendrive. Det er det, jeg vil bede om, og det er det, jeg havde haabet — ikke, at den højtærede Minister vil tage Hensyn til Agathon, end ikke til Sokrates, men at han vil tage Hensyn til det, som han, naar han rigtig, om jeg saa maa sige, kiger efter i sin Banksamvittighed, dog vistnok i Grunden maa anse for at være det rationelle i denne Sammenhæng, at han dog i alt Fald ikke ligefrem positivt tilraader at forkaste et saadant Ændringsforslag, at han dog i alt Fald ikke giver det danske Bankvæsen den Anvisning, at den enkelte Privatbank, selv den

allerstørste, aldeles ikke selv behøver at sørge for sin Likviditet, men uden videre kan stole paa Landets seddeludstedende Bank.

Handelsministeren (Hassing Jørgensen):
Jeg vil sige til det ærede Medlem (Schovelin), at naar jeg, uagtet jeg finder Rentebestemmelsen højest irrationel, mener at kunne gaa med til den, er det, fordi jeg ved, at denne Bestemmelse har afgørende og positiv Indflydelse paa Lovforslagets Fremme, og at jeg paa den anden Side haaber og tror, at den ikke vil virke skadeligt. Min Modstand mod det Ændringsforslag, som det ærede Medlem har stillet, kan jeg derimod ikke give Afkald paa, for det første, fordi jeg ikke tror, at det har nogen som helst Indflydelse paa Lovforslagets Skæbne, men navnlig, fordi det ikke vil være uden skadelige Virkninger, hvis det bliver vedtaget. Det centrale i mine Udtalelser paa dette Punkt er, at jeg ønsker, at Bankerne skal holde deres Midler likvide, men jeg mener ikke, at det er Forhold, om hvilke der overhovedet kan lovgives. Jeg har ogsaa paavist, at med den Formulering, som det ærede Medlem har givet sine Forslag, vil de slet ikke kunne gennemføres i Praksis, thi hvis de 5 pCt. skal virke som en Reserve, maa der ogsaa være en Udvej for at bruge dem, naar Reserven bliver nødvendig. Men dernæst vil jeg med mit Kendskab til Bankvæsen og med mit særlige Kendskab til dansk Bankvæsen sige, at det ærede Medlem har slet ikke Ret, naar han gennem sin Tale søger at fremkalde det Indtryk, at danske Banker har omgaaedes dette Spørgsmaal med Letsindighed. Det er aldeles ikke Tilfældet. Danske Banker er særdeles vel opmærksomme paa det Forhold, at de skal have deres Midler likvide, og de har ogsaa hidtil vist sig i Stand til at imødegaa de Krav, som med Rette er stillede til dem. Jeg tror slet ikke, det ærede Medlem, naar han vil undersøge Bankernes Balance, vilde komme til det Resultat, at deres Likviditet i nogen Henseende er forsømt. Netop da Krigen udbrød, var de danske Hovedbanker særdeles velforsynede med Kapital, hvilket ogsaa Begivenhedernes Gang har vist. Nu kan det jo være, at det ærede Medlem her vil indvende, at der blev vedtaget en Moratori Lov... (Schovelin: Hør! Hør!). Ja, vist saa, det er netop for at skaane det ærede Medlem for at fremkomme med denne Bemærkning, at jeg fremdrager den paa Forhaand, thi denne Lov blev vedtaget af andre Grunde end den, at Bankerne